

OBSAH:

Sdělení Ministerstva průmyslu a obchodu ČR

5. Vydání příležitostné poštovní známky „Historické dopravní prostředky: letoun Eugena Čiháka Rapid, 1912“
6. Vydání příležitostné poštovní známky „Historické dopravní prostředky: prototyp 1. československého vozu pro Metro Praha“
7. Vydání příležitostné poštovní známky „150 let českého hasičstva“

Sdělení Ministerstva průmyslu a obchodu ČR

Podle § 35 odst. 1 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, poštovní známky vydává Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR. Vydání poštovní známky zveřejní Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR v Poštovním věstníku.

5. Vydání příležitostné poštovní známky „Historické dopravní prostředky: letoun Eugena Čiháka Rapid, 1912“

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 5. března 2014 příležitostnou poštovní známku nominální hodnoty 13 Kč z emise *Historické dopravní prostředky*. Na známce je vyobrazen letoun Eugena Čiháka Rapid, 1912.

Eugen Čihák se narodil 31. května 1885 v Chorvatsku, kde byl jeho otec zaměstnán. V roce 1889 se celá jeho rodina přestěhovala do Pardubic; zde Eugen Čihák vystudoval obchodní akademii. Poté byl až do roku 1909 zaměstnán v mladoboleslavské firmě Laurin & Klement. V tomto roce se Čihák pouští se svým bratrance Janem Kašparem, prvním českým letcem, do vývoje a výroby jejich prvního letadla. Svůj první let Čihák uskutečnil 16. července 1911, ale kvůli technickým problémům musel předčasně přistát. Uvádí se, že během let 1911–1914 Čihák absolvoval 33 letů. Dne 7. května 1913 získal Čihák mezinárodní pilotní diplom FAI s pořadovým číslem 51. Svou leteckou kariéru však po 1. světové válce neobnovil. Spolu se svým bratrem provozoval nákladní

autodopravu a živil se jako letecký mechanik, později i správce letiště v Kbelích a Ruzyni. Během 2. světové války pracoval v autodopravě a po krátkém poválečném období slávy Eugen Čihák umírá 8. května 1958 v Praze.

Eugen Čihák během svého života zkonstruoval 16 letadel. Jeho nejzdařilejším modelem byl Rapid z konce roku 1912, který dosahoval tehdy pozoruhodné rychlosti až 130 km/h.

Autorem výtvarného návrhu emise a jednotné typografie emise je akademický malíř Pavel Sivko, autorem rytiny obálky prvního dne je grafik a rytec Jaroslav Tvrdoň.

Známku o rozměrech obrazové části 40 × 23 mm vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha a. s., plnobarevným ofsetem v tiskových listech po 50 kusech (kombinace 25 ks známek *letoun Eugena Čiháka: Rapid, 1912* a 25 ks známek *prototyp 1. československého vozu pro Metro Praha*).

Známka má katalogové číslo 799 a platí od 5. března 2014 do odvolání.

Praha 20. února 2014

Ing. Jiří Řehola v. r.
ředitel odboru poštovních služeb
a služeb informační společnosti

6. Vydání příležitostné poštovní známky „Historické dopravní prostředky: prototyp 1. československého vozu pro Metro Praha“

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 5. března 2014 příležitostnou poštovní známku nominální hodnoty 13 Kč z emise *Historické dopravní prostředky*. Na známce je vyobrazen prototyp 1. československého vozu R1 pro Metro Praha.

Soupravy R1 byly původně vyvinuty firmou ČKD pro pražské metro, avšak do pražského metra se vůbec nedostaly.

Souprava se začala vyvíjet v roce 1968 a v roce 1971 musela být dokončena. Velké omezení při zadání se týkalo hmotnosti, a to z důvodu přetížení Nuselského mostu (tehdy Gottwaldův), který nebyl stavěn na tak velkou zátěž.

Z těchto důvodů byl vůz z lehkých hliníkových slitin a laminátu a velmi moderní koncepce. Bohužel dva vyrobené prototypy, přestože snesly všechny provozní a zátěžové testy na drážním zkušebním okruhu ve Velimi a na nedokončené trati v okolí depa Kačerov, nikdy s pasažéry nejezdily. Shodou dosud nevysvětlených okolností došlo v lednu roku 1972 k „odbrždění“ jedné soupravy R1, která při nárazu narazila do druhé soupravy R1, a tím byly obě soupravy totálně zničeny. Při nehodě byl zraněn hlavní konstruktér Antonín Honzík. Jen dva nepoškozené vozy z obou souprav byly převezeny do Technického muzea v Brně, kde souprava zrezivěla (1988).

Na dlouhá desetiletí nás potom, vozy zastaralé konstrukce EČS, zásoboval dodavatel z Mitišči (SSSR). Kvůli těžkým sovětským soupravám muselo být dokonce generálně opraveno (zpevněno) drážní podloží v útrůbách Nuselského mostu.

Autorem výtvarného návrhu emise je Jiří Dufek, autorem rytiny obálky prvního dne je grafik a rytec Jaroslav Tvrdoň. Jednotná typografie emise je od akad. malíře a grafika Pavla Sivka.

Známku o rozměrech obrazové části 40 × 23 mm vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha a. s., plnobarevným ofsetem v tiskových listech po 50 kusech (kombinace 25 ks známek *letoun Eugena Čiháka: Rapid, 1912* a 25 ks známek *prototyp 1. československého vozu pro Metro Praha*).

Známka má katalogové číslo 800 a platí od 5. března 2014 do odvolání.

Praha 20. února 2014

Ing. Jiří Řehola v. r.
ředitel odboru poštovních služeb
a služeb informační společnosti

7. Vydání příležitostné poštovní známky „150 let českého hasičstva“

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 5. března 2014 příležitostnou poštovní známku nominální hodnoty 13 Kč z emise *150 let českého hasičstva*. Na známce je vyobrazen historický hasičský vůz a hasič hasící požár domu.

Boj člověka proti požárům zahrnuje celé lidské dějiny, přesněji snahu o zvládnutí ohně, protože oheň má ve vývoji společnosti velký význam a stal se jedním z civilizacních prvků. O začátcích bojů s ohněm se dočítáme v 10. stol. př. n. l., kdy stavitel Vitruvius žijící za Caesara a Augusta popisuje, že již před 200 lety učený Ktesibius z Alexandrie zhotovil hasičské čerpadlo. Tyto stříkačky byly používány v Egyptě, Římě a také na Římany obsazeném území – v podstatě s různými vylepšeními se používaly až do 18. stol.

Velké požáry středověkých měst vedly k tomu, že panovníci či představitelé měst vydávali směrnice, jak požárům zabránovat a jak je hasit. Zde hrály velkou úlohu cechy – jim byly přiděleny úkoly, jak a s čím pomáhat při hašení požárů. Obdobně pak tomu bylo v následujících stoletích na feudálních panstvích. Požární instrukce byly v podstatě stejné, jen podrobnější. Snaha Marie Terezie vytvořit pevný, centralizovaně řízený stát našly odezvu i v požární ochraně, když v r. 1751 vydala Řád k hašení ohně.

Důležitou změnu přinesl vynález parního stroje, který velmi ovlivnil rozvoj požární techniky – parní stříkačky byly výkonnější a umožňovaly dopravit vodu na větší vzdálenosti. Byly ale drahé a vyžadovaly odbornou obsluhu, což vedlo k tomu, že ve velkých městech a závodech byly ustavovány skupiny profesionálních pracovníků, které měly na starosti hašení požárů.

Revoluční rok 1848 přinesl v Rakousku jisté uvolnění, mimo jiné i spolčovací a shromažďovací právo. V menších městech, která neměla peníze, aby si udržovala placené hasičské sbory, docházelo postupně ke vzniku dobrovolných hasičských sborů.

První český hasičský sbor v Čechách byl založen v roce 1864 ve Velvarech. Velký význam pro další rozvoj dobrovolného hasičstva v českých zemích měla pomoc členů pražského sboru placených hasičů, kteří měli povoleno provádět výcvik v mimopražských hasičských sborech. V uvedené době vznikaly v řadě míst tělovýchovné-hasičské jednoty, které se později rozdělily na Sokol a Sbor dobrovolných hasičů.

Autorem výtvarného návrhu emise je akademický malíř Adolf Born, autorem rytiny obálky prvního dne je grafik a rytec Bohumil Šneider.

Známku o rozměrech obrazové části 40 × 23 mm vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha a. s., plnobarevným ofsetem v tiskových listech po 50 kusech.

Známka má katalogové číslo 801 a platí od 5. března 2014 do odvolání.

Praha 20. února 2014

*Ing. Jiří Řehola v. r.
ředitel odboru poštovních služeb
a služeb informační společnosti*